

چکیده

زمینه و هدف: کولیت اولسراتیو یک بیماری مزمن التهابی روده است که با دوره هایی از عود و بهبودی توصیف می شود که التهاب محدود به لایه مخاطی کولون است. این مطالعه با هدف بررسی اپیدمیولوژی و پاسخ به درمان بیماران کولیت اولسراتیو مراجعه کننده به کلینیک فوق تخصصی گوارش بیمارستان ولایت در سال ۹۴-۹۵ انجام شد.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی کیفی اطلاعات بیماران مبتلا به کولیت اولسراتیو مراجعه کننده به کلینیک فوق تخصصی گوارش بیمارستان ولایت بین سال ۹۴-۹۵، شامل اطلاعات دموگرافیک، علائم روده ای، علائم سیستمیک بیماری و نوع داروهای مصرفی پس تجزیه SPSS از اخذ رضایت آگاهانه جمع آوری شد و با آزمون های آماری توسط نرم افزار و تحلیل شد.

نتایج: در این مطالعه ۱۹۸ بیمار مبتلا به کولیت اولسراتیو مورد بررسی قرار گرفتند. از این میان ۹۱ بیمار (۴۶٪) آقا و ۱۰۷ بیمار (۵۴٪) خانم بودند و میانگین سنی بیماران ۳۶/۸۷ سال می باشد. بیشترین عارضه روده ای در میان بیماران آنمی بود. اکثر بیماران درگیری پروکتیت داشتند. شایع ترین داروی مورد استفاده در بیماران مزالازین و پس از آن آزاتیوپرین و شیاپ آساکول بود و مصرف این ۳ دارو ارتباط معنی داری با وسعت بیماری داشت و از میان داروهای مصرفی تنها مصرف مزالازین با وضعیت فعلی بیماری رابطه ای معنی دار داشت.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد، در الگوی بیماری کولیت اولسراتیو در شهر قزوین، شایع ترین نوع درگیری روده ای پروکتیت بود و شایع ترین داروی مورد استفاده در بیماران مزالازین بود و ارتباط آن با وضعیت فعلی بیماری از نظر آماری معنی دار بود.

واژگان کلیدی: کولیت اولسراتیو، بیماری التهابی روده، قزوین، اپیدمیولوژی